AUGUSTINUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26827
Copyright: Admont, Benediktinerstift

aululua. errauerunt auertere locum s̄ō
falsa. Nos loquamur uera qui audim̄ ue
ra. q̄d d̄ns dicit. ñ q̄d homo dic̄. Potest fieri
ut homo nm̄tiatur: ñ potest fieri ut ueri
tas nm̄tiatur: Exuertantur ore agnosco xp̄m
exuertantur ore agnosco ecclam paruapē
uertant. nemo m̄ falsa loquatur q̄ era
ut abuūo in ulsāb̄ eccle. Primo uideri
q̄ me uelit docere. Ydeo alienatū aulu
ua. uideo errasse auertere. æ auditurus
sum abeo. q̄d d̄ falsa. Errauerunt auer
tere locum s falsa. Indignano est sedm
similitudinē serpentis. Magnā rē au
diuri est. Indignano est sedm simili
tudinē serpentis. Quisi dixerim. q̄d est
q̄d dixisti. sequitur: Sicē aspidis surde.
Yndesurde. Et obturantes aures suas S.
Ido surde. quia obturant aures suas. Et
obturantes aures suas. que ñ exaudiet
uocē incantantis. æ medicantis medi
cam asapientē. Sicē audiuim̄ q̄d æ hoies
dicunt q̄ ea qua potuerunt hec ēgitā
one didicerunt. s; tam̄ q̄d spē dī multo
medi omnib̄ hominib̄ nouit. ñ enī fru
stra hoc dixē. ñ quia fieri potest ut ue
rū sit. æ ea illud q̄d audiuim̄ de aspide.
A spis cū cepit pari incantatorē marsum.
q̄ cā quib̄da carminib̄ ꝓpis euocat. sicē s
multa erā magica. Audit q̄d faciat.
S; interim hoc attendite frs. Hoc enim
ꝓloquendū ē. ne q̄ squā uelim betitas
audiat. Non unde cumq; datur: simili
tudo ab sēpturis laudatur ipsa res. s;
tam̄ inde similitudo trahitur: Si enī
laudant inquīt iudicē q̄ nolebat au
dire illa uidua. q̄ nec dm̄ timebat nec
hominē reuerebat. æ tam̄ in similitu
dinē dns tant. nec illū laudant pigrū
q̄ res vanes ñ ꝓt amicicā. s; tedio uict.

(dedit petenti

æ tam̄ æ inde similitudinē dedit. Et
de rebus q̄ ñ laudandis trahuntur. s;
sedm quendā modū ñ nulle similitu
dines. Aut si ꝓpter a putatis eundū ē
ad marsos. q̄a hoc audistis in sēptura
dī. eundū ē æ ad spectacula theatri. q̄a
dicē apls. Nonsic pugilor quasi aerē ce
dens. Pugilari enī ē. encarnicū facere.
pancratiū facē. Iam quia hinc data ē
similitudo. spectacula ista delectare nos
debent. Aut quia dicē qui in agone ē
tendit ab omnib̄ abstinens ē. ꝓpter a
agonistica ista uana æ ludicra debet
affectare xp̄ianus. Attende q̄d ibi di
catur ad similitudinē. q̄d moneat ad
phibitionē. Ita q̄ æ hic data ē quedā
similitudo de marso. q̄ incantat ut edu
cat serpentē de tenebrosa cauna. Ut q;
in lucē uult pducē. illa aut amando
cauinas suas quib̄ se inuoluta occultat.
dī q̄d eū exire noluerit. recusans tam̄
audire illas uoces quib̄ se cogi sentit.
aliudit una aurē tīt. æ de cauda ob
turat altera. atq; ita uoces illas quantū
potest euitans ñ exit ad incantantē.
Hinc similes dixē spē dī quosdā ñ audien
tes uerbū dī. æ ñ solū ñ facientes. s; om
nino ne faciant audire nolentes. fac
tum ē hoc æ ipsis temporib̄ fidei. Ste
phanus mr̄ p̄dicabat uerbū. æ ea
quā tenebrosis mētib̄ ut eas in lucē indu
cere incantabat. Ubi uenit ad cōme
morationē xp̄i quē illi omnino audi
re nolebant quid de illis septura dicit.
Quid de illis narrat. Clauserūt inq̄t au
res suas. Quid aut postea fecerunt. pas
sio Stephani narrata declarat. Non
erant surdi. s; fecerunt se surdos. Qa
enim aures patentes in corde ñ habebant.